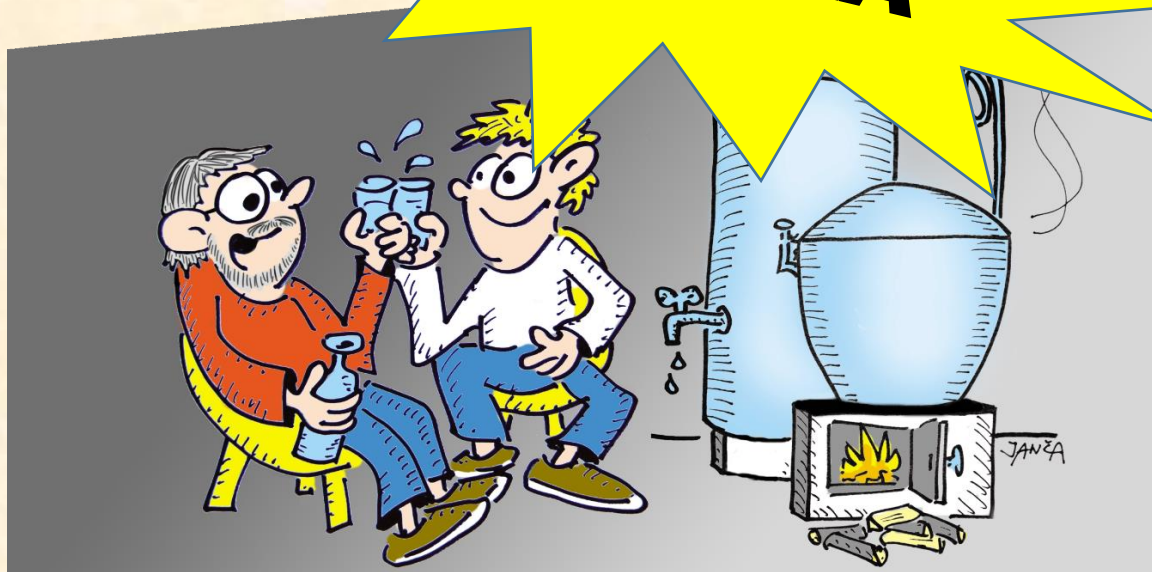

Korektně
někdy až mírně
nekorektní
kreslené vtipy
z různých
oblastí našeho
života.

UKÁZKA

Všude samé války, rakety, pohromy, zlo, podvody, lži,
politici, manželky,, ale je na tom světě krásně.

Ať Vás dobrá
nálada neopouští.
Zdeněk Janča

Jmenuji se Zdeněk Janča, pocházím od

.....
.....
.....

..... ZDE BUDE PÁR INFORMACÍ O MNĚ.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Už jako malý jsem si začal kreslit a časem jsem přešel na kreslený humor. Prostě srandičky. Občas jsou i k smíchu, občas jim někdo nerozumí, občas po pár dnech ani já. Takže už na gymplu to byly různé obrázky v sešitech, které měly vtipně doplnit výuku ve fyzice, ale i v jiných předmětech (biologie a pod.). To pokračovalo i na VŠE.

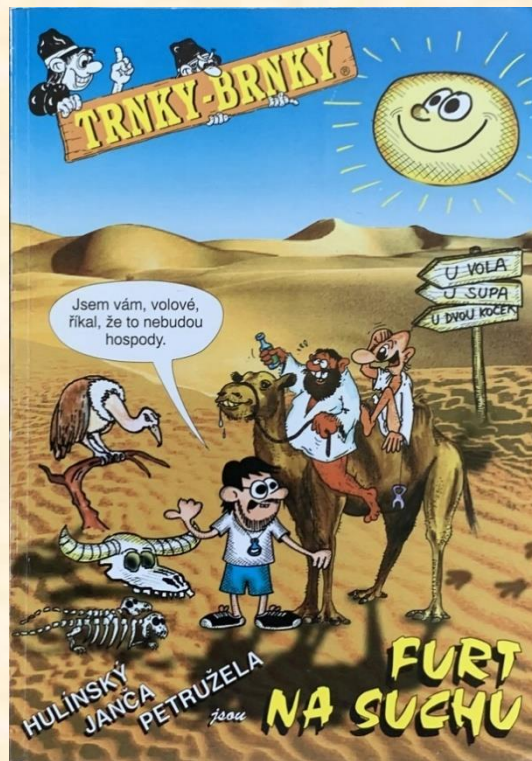
Dostat nějaké kresbičky do Dikobrazu bylo marné. Až jednou - můj první vtípek vyšel v lednu 1982 v Lidové demokracii (viz. obrázek). I honorář 100 Kč dorazil. Dalších pár otiskli v nějakém měsíčníku na vojně. V roce 1993 začaly vycházet Trnky-Brnky a tam jsem se uchytil na dlouhou dobu. Náklad byl vysoký, honoráře příjemné. Kromě časopisu Trnky-Brnky to byl i menší Srandokaps, Lušťovka a křížovka.

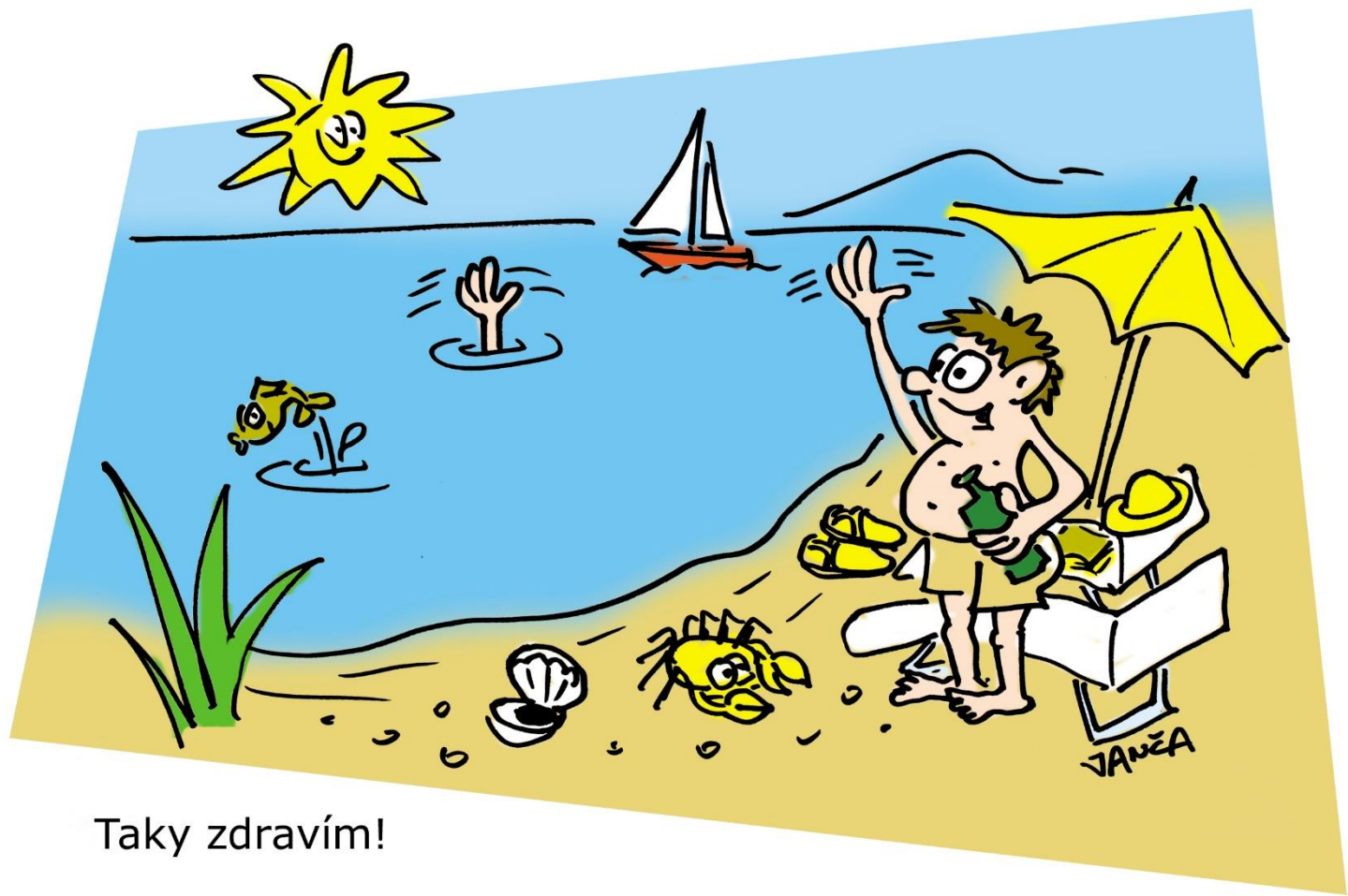
Společně jsme pak s Láďou Hulínským a ještě s Radkem Petruželou vydali

i svůj sešit vtipů – Furt na suchu (viz. obrázek). Moje vtípky se také objevily v NEI-humoru, Kraus-magazínu, Tapírovi a možná ještě někde. V současné době nemám žádného stálého odběratele, ale nějaké další spolupráci bych se nebránil. I když na taková esa, jako byli Pavel Kantorek a Vladimír Renčín, mít nikdy nebudu.

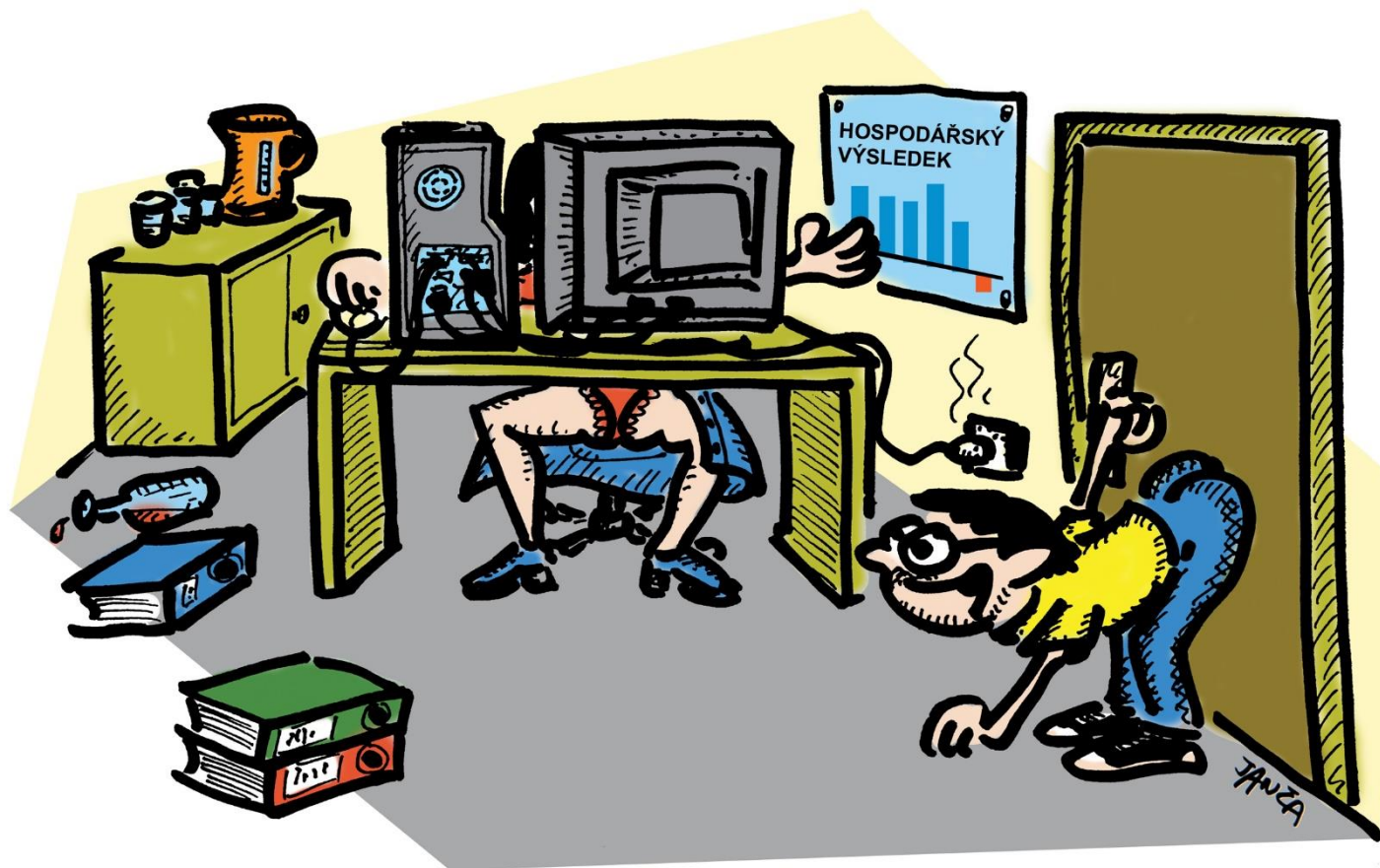
V roce 1995 jsem se sám pokusil vydávat humoristický časopis Kameňák. Neměl jsem ale promyšlenou logistiku ani distribuci. Takže z nákladu 3000 ks jsem nakonec prodal jen 1000 a zbytek skončil ve sběrně, já skončil ve ztrátě a Kameňák skončil.

Co říci na závěr? Koukněte se sami. Pokud se vám bude alespoň pár vtipů líbit, pokud vás alespoň nějaký opravdu rozesměje, pak měla tahle moje práce nějaký smysl.

Taky zdravím!

Dobré ráno, šéfová. A jako vždy se hluboce klaním.

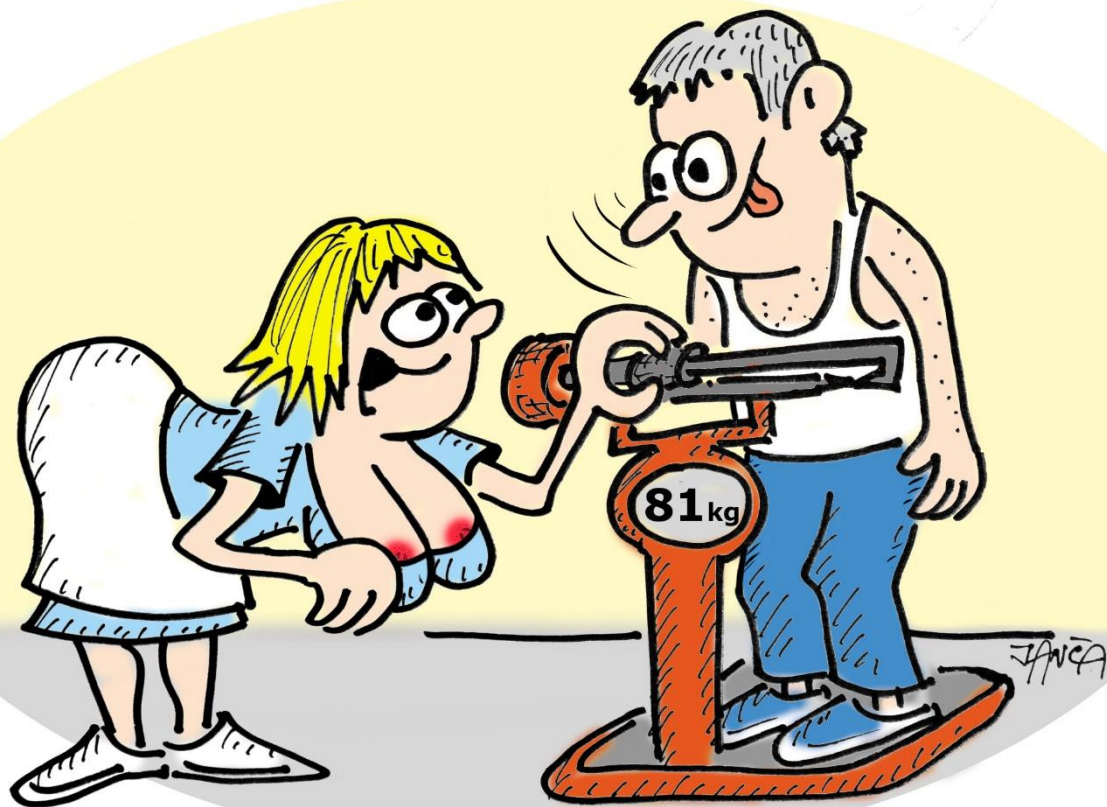
Pane kolego, vidím, že praxi jste absolvoval na očním oddělení.
Tady na chirurgii léčíme ale slepé střevo poněkud jinak.

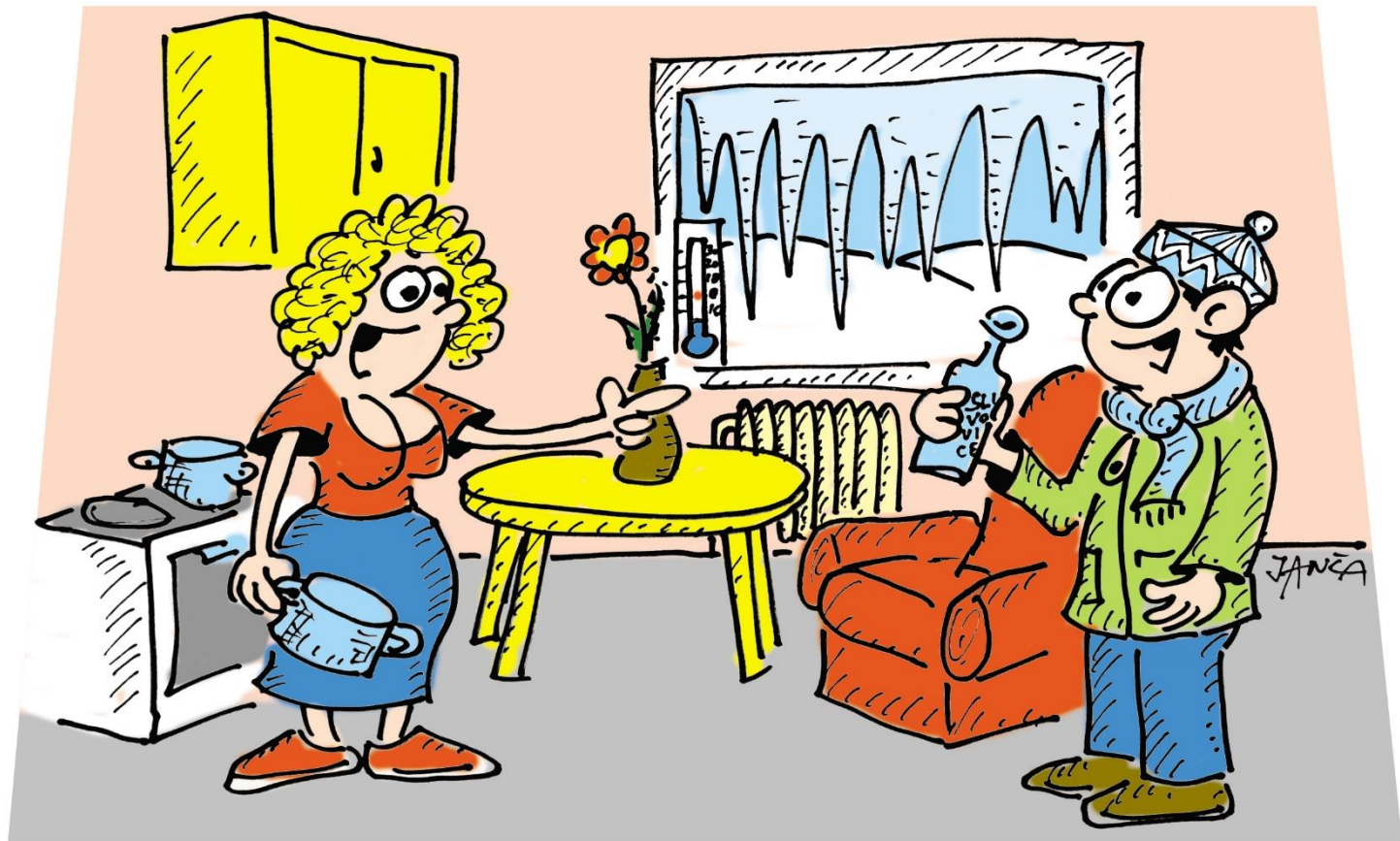
Už jsem ti nejmíň stokrát říkala, když máš slabej žaludek,
ať na ty politický diskuze v televizi nečumíš.

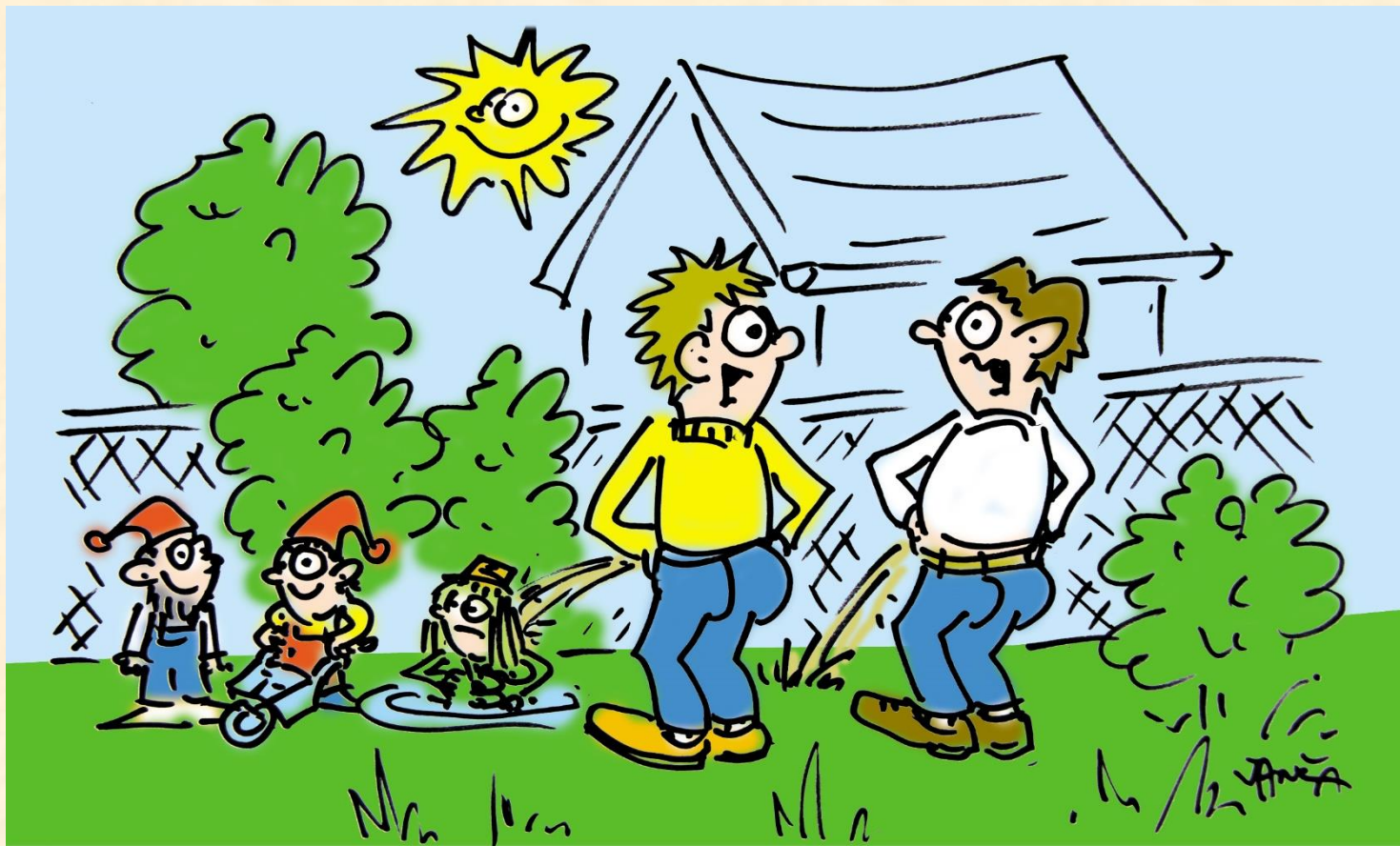
Možná překlep, ale na lístku je fakt místo vločková polévka napsáno VLOŽKOVÁ. Za to já nemůžu, uvařím, co mi napíšou.

Co se Vám na tý váze pořád nezdá?
Tak dobře, ještě jednou, po 15., ale už fakt naposled!

- Už zase chlastáš?
- Jaký chlastání? Jdu ven, tak dolívám nemrznoucí kapalinu.

- Vládó, ty čuně, nečůrej mi na trpaslíky!
- Bud' v pohodě. To je hasrman a ten musí být pořád mokrej.

- Ty jo, hele, to je teda hustý!
- No, mně se zdá, že spíš řidký.

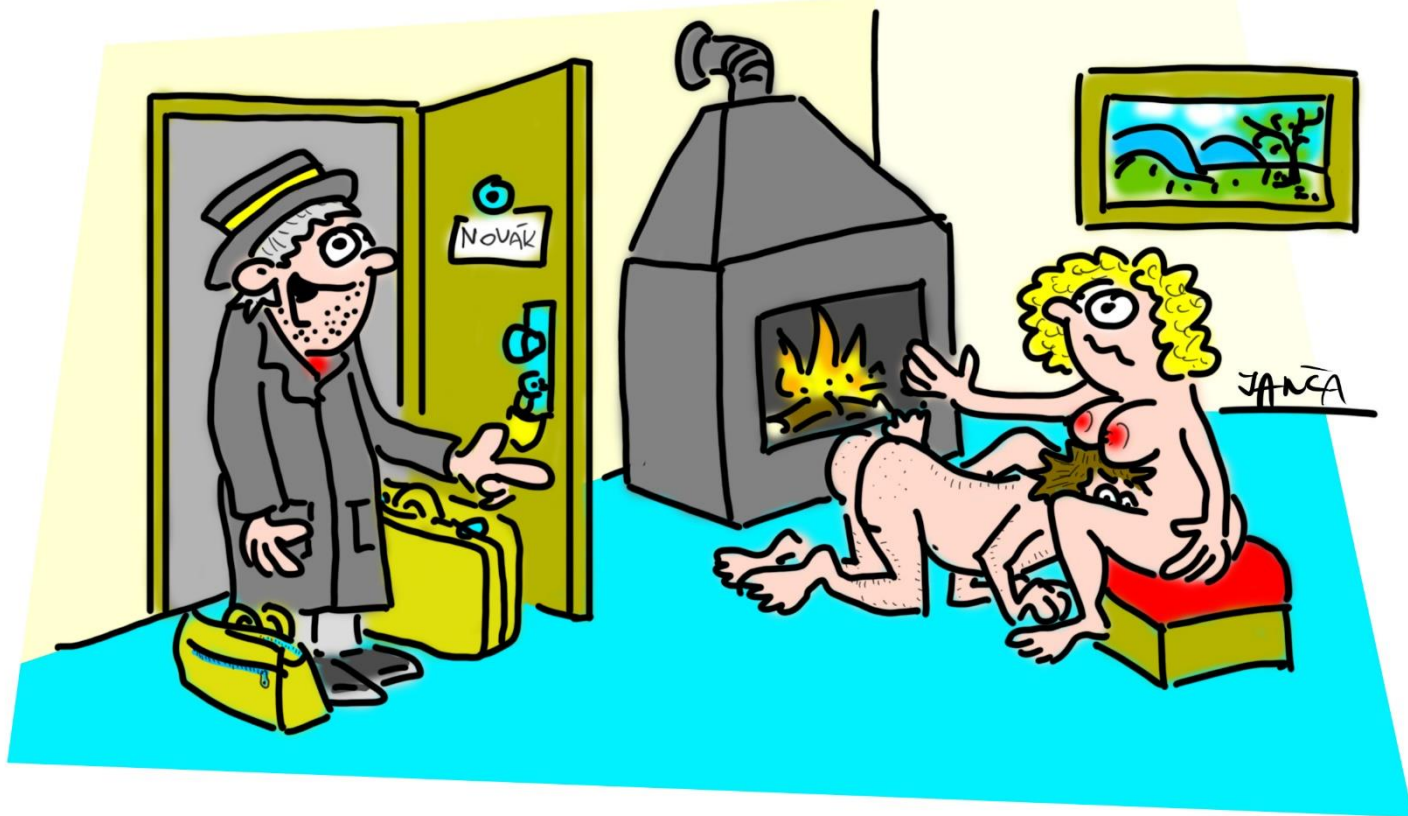
To víš, Franto, po 30 letech už taky není to, co bývala.
Měnit ale nebudu. V dnešním světě plným umělých hmot,
nebinárů a přeoperovanejších chlapů alespoň vím, co mám.

- Koukám, jak ti tady krásně kvetou kytičky.
 - To díky manželce. Ta mi je hnojí.
- A kde vlastně je?
 - No, přece pod nima.

Promiňte, ale co jste říkal? Špatně jsem Vám rozuměl.

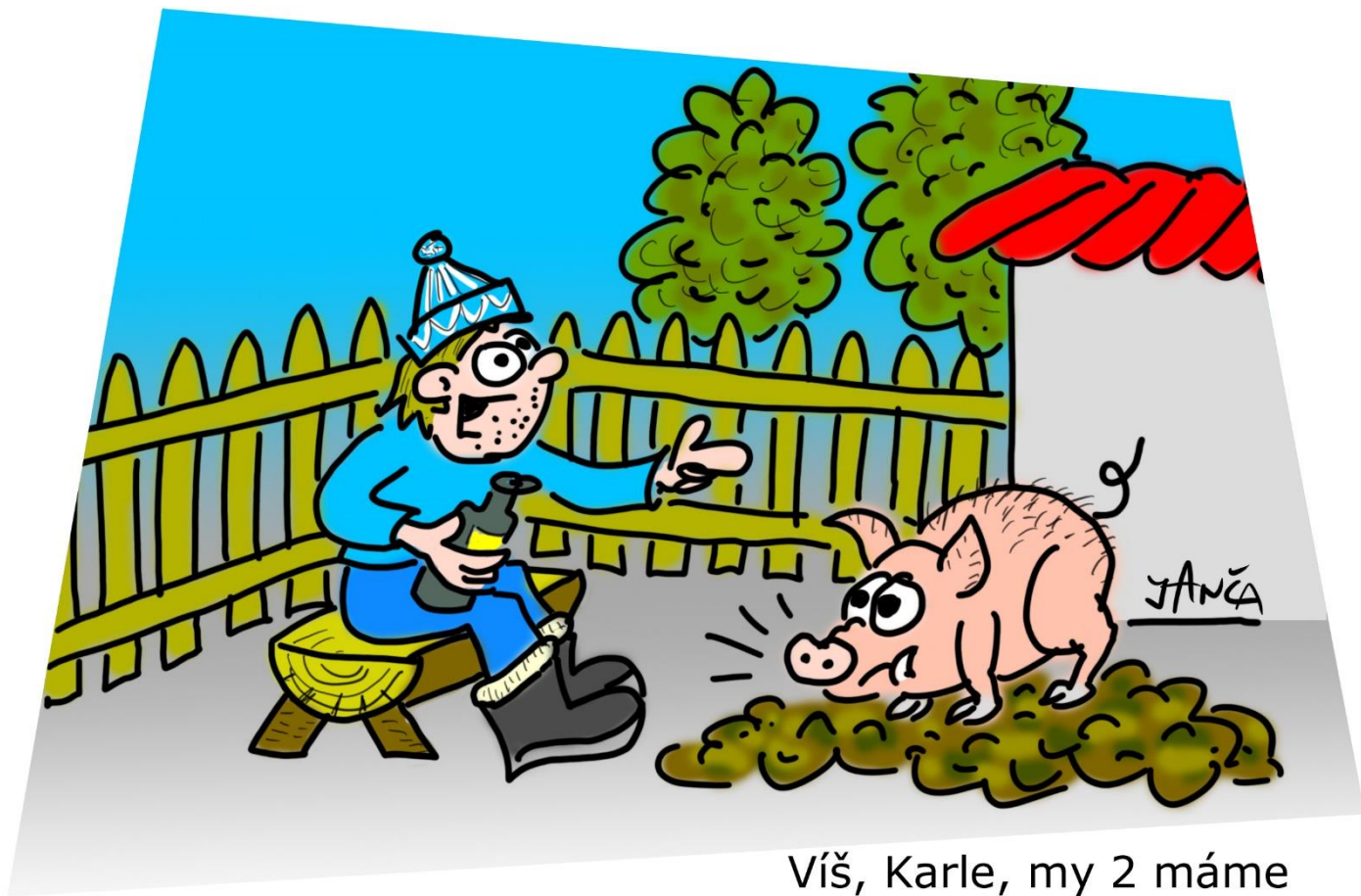
Tak a dost, Klímo! Ještě jednou budeš strkat nos
do cizích věcí a dostaneš přes hubu!

Tak vidíš, a my jsme mamince nevěřili,
když nám říkala, že táta leze za sousedkama.

Pšššt, chlapi. Držte chvíli hubu!
Tady leží moje stará, tak ať ji nevzbudíme.

Víš, Karle, my 2 máme
hodně společného. Moje stará je taky pěkná svině.

Vidíte tu značku?
Nedá se nic dělat, ale ta podprsenka musí dolů.

Dobře, Hamáčku. Jednu nohu máme, hledejte dál.

Tu fotku jsi měl v kapse. Tak mluv! Co je to za štětku?

Děti, pojďte se podívat. Přivezl jsem vám pejska.

A to je zatím všechno.
Tyto vtipy + dalších 90
najdete v zakoupeném
PDF souboru.

Děkuji a

Klikněte